

Mavi Gözlü Kadın Ve Çay Fincanında Sessizlik

– çitlembik · 31 Ekim 2025

Mavi Gözlü Kadın ve Çay Fincanında Sessizlik

29 Ekim 2025

Dün küçük kız kardeşim Yasemin'in evindeydik ailecek. Kayınvalidesine de söylemiş, o da geldi. Dünür teyzenin mavi gözlerine bakmalara doyamıyorum. Maşallah diyor iç sesim, maazallah benim yüzümden nazara gelmesin kadıncağız – akça pakça, sessiz sessiz konuşur. Bizse annemin babamın kulakları ağır işittiği için yedi mahallenin duyabileceği tonda konuşur olduk. Kimileri bizi bu halde görse, kesin kavga ediyorlar der, ürkerler.

Ufuk'ta tayin olunca Bandırma'dan Balıkesir'e pek sevindik. Bugün nöbeti yoksa gelsin dedim ortanca kardeşim Mine'ye. "Söylerim," dedi dün akşam, telefonun diğer ucundan.

Geldiler. Sarıldım, öptüm Selvi boylu, kara gözlü oğlumu. Kısırlarımızı yerken sohbetimiz daha bir koyulaştı. Islak keki yiyince yine düşündüm Pir-i Lezzet kitabını; bazı kitapların etkisi uzun süre sürüyor içimde.

Keyif çaylarımızı içerken dünür teyzenin çocuk yaşta yaptığı evlilik hikayesini dinledik. Çektiği sıkıntılara üzüldük. Lâkin o yaşadıklarından ders çıkarmış, yüreğinde kırgınlık değil şefkat biriktirmiş. Üç oğlu var;

ama belli ki her birine analık etmenin ötesinde, etrafına da ana yüreğiyle davranıyor. Yasemin'le kurduğu o sessiz anlayış, her evin duvarlarını ısıtacak cinsten.

O anlatırken ben sustum. Kimi zaman bir kadının sessizliği, içinden geçen fırtınaları daha iyi anlatıyor. Küçük yaşta büyümüş bir kalbin sesi gibiydi sözleri. Kadınlar hep bir biçimde güçlü olmayı öğrenmiş bu topraklarda; kimi sabırla, kimi direnişle, kimi de affederek.

“Ben oğullarıma hep ‘kadın kıymet bilmektir’ diye öğrettim,” dedi, gözlerini fincanın kenarına dikerek. Bir anlık sessizlik oldu masada. Herkes çayına baktı. Ben içimden “İyi ki,” dedim sessizce. Belki de onun o küçük cümlesi, büyük bir yarayı iyileştirmenin en sade yoluydu.

Her kuşak biraz daha az susuyor artık. Belki de bu yüzden umut, eski çay fincanlarının dibinde hâlâ sıcacık duruyor.

Bugün 29 Ekim. Cumhuriyetin 102. yılı. Kadınların sesi artık daha gür çıkıyorsa, o ilk sessiz kadınların gölgesinde yeşeren bir cesaret sayesinde. Dünür teyzenin hikayesi de o sessiz cesaretlerden biri belki.

H. Çiğdem Deniz